

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/12943 en 07/12944 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 13 april 2007 in het geding tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij de aangevallen uitspraak is het tegen het besluit van de staatssecretaris van 23 maart 2007 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

In de grief klaagt de staatssecretaris dat hij zich niet met alle door de voorzieningenrechter gebezigde overwegingen kan verenigen. De staatssecretaris heeft geen processueel belang bij beoordeling van deze grief, nu zulks hoe dan ook niet kan afdoen aan de ongegrondverklaring van het door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep, waartegen door de vreemdeling geen hoger beroep is ingesteld, en de bestreden overwegingen niet bindend zijn in eventuele toekomstige geschillen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

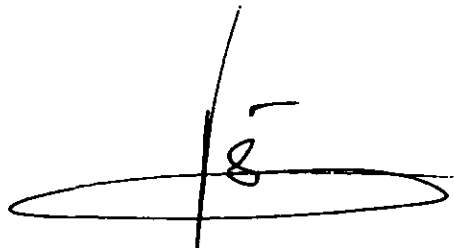
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

314

Verzonden: **- 5 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/12944 (verzoek)
AWB 07/12943 (beroep)

Datum uitspraak: 13 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. M.C. Heijnneman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 19 maart 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 23 maart 2007 beroep ingesteld.

Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 23 maart 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

+31263592727

Registratienummers: AWB 07/12944 (verzoek)
AWB 07/12943 (beroep)

2

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 6 april 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de godane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 2 juni 1998 heeft verzoeker een aanvraag gedaan om toelating als vluchteling. Bij besluit van 4 mei 1999 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank van 19 januari 2001 is de gevraagde voorlopige voorziening afgewezen en is het bezwaar van verzoeker tegen het besluit van 4 mei 1999 ongegrond verklaard. Hiermee staat het besluit van verweerder van 4 mei 1999 in rechte vast. Op 21 december 2001 heeft verzoeker een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gedaan. Bij besluit van 14 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg, van 21 juli 2005 is het beroep van verzoeker tegen het besluit van verweerder ongegrond verklaard. Daarmee staat dit besluit van verweerder in rechte vast.
5. Verzoeker doet een beroep op de motie De Wit c.s., Tweede Kamer 19 637 nummer 1118 (hierna de motie De Wit), van 20 december 2006. Bovendien doet verzoeker een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Verzoeker meent dat hij als christen bij terugkeer naar Noord-Irak extra te vrezen heeft, gelet op de verslechterde situatie voor christenen in Irak.
6. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure.
7. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

8. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet die bepaling niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f van de Vw 2000.

9. Uit het vorenoverwogene volgt dat eerst dient te worden getoetst of sprake is van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van de eerdere besluiten van 4 mei 1999 en 14 juni 2004. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is aan de orde de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

10. Met betrekking tot verzoekers aanspraak op toelating op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 oktober 2006 verstreken. De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een bepaling is die rechtstreekse werking heeft nu het een bepaling betreft die naar zijn aard direct toepasbaar is, zonder nadere uitwerking door de lidstaat (vergelijk: zittingsplaats Arnhem, 7 december 2006, rechtspraak.nl: LJN: AZ4041). Dit is niet in geschil tussen partijen.

11. Artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn luidt als volgt: *"Ernstige schade bestaat uit: c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt, nu terzake deze bepaling nog geen vaste jurisprudentie is gevormd, niet uit te sluiten dat er sprake is van een uitbreiding ten opzichte van de grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000, waaraan getoetst is in het eerdere besluit van verweerder.

Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoeker *relevante* wijziging van het recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag op voorhand ontkennend nu verzoeker afkomstig is uit Noord-Irak en daar geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

12. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat

hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

13. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat de gronden die verzoeker ten grondslag legt aan zijn huidige aanvraag niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van verweerder en de motivering waarop dit berust. Verzoeker heeft zich immers al bij zijn eerdere aanvragen beroepen op het feit dat hij in Nederland bekeerd is tot het christendom en uit de overgelegde stukken is niet gebleken dat de algehele situatie voor christenen in Noord-Irak substantieel is verslechterd, zoals verzoeker betoogd. Voorts heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de motie De Wit geen nieuw recht of nieuw beleid is, en evenmin beschouwd kan worden als een asielgerelateerd nieuw feit of nieuwe omstandigheid dat kan afdoen aan het eerdere asielbesluit en de motivering waarop dit berust.

14. Derhalve is het beroep ongegrond.

15. Ten aanzien van het verzoek om voorlopige voorziening overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Gelet op de ongegrond verklaring van het beroep dient het verzoek te worden afgewezen. Het verzoek dient verder te worden afgewezen, gelet op de ongeclausuleerde uitdaging van de gemachtigde van verweerder ter zitting dat ten aanzien van verzoeker in afwachting van de uitwerking van het generaal pardon voor uitgeprocedeerde asielzoekers, een mogelijke uitzetting wordt opgeschort. Hiormee is het spoedeisend belang en dus de grond voor de voorlopige voorziening voornamelijk verdwenen en heeft verzoeker naar het oordeel van de voorzieningenrechter ook om die reden geen belang meer bij zijn verzoek om een voorlopige voorziening.

16. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 07/12944 (verzoek)
AWB 07/12943 (beroep)

5

De beslissing**De voorzieningenrechter:**

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op
13 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP**13 APR 2007****Rechtsmiddel:**

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 118.5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073 - 888 3545 -
Fax 073 - 888 3088Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 APR 2007	
ZAAK:	
AAK:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging 's-Hertogenbosch
Doorkiesnummer(s)	Y. Kalden
Datum	073 - 888 3031
Ons kenmerk	20 april 2007
Uw kenmerk	9806.01.2017
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

1389-A

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 13 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/12943.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: postbus 5800, 2260 HV Rijswijk

Telefoon 070 3703499 / 7794499

Fax 070 3703708 / 7794708

De Raad van State

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Y. Kalden
Doorkiesnummer(s)	070 779 4499
Datum	20 april 2007
Ons kenmerk	9806.01.2017
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik mevrouw Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 13 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/12943.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

b.A.

M.W. van Gestel

A.K. van de Ven

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling besnuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. Y. Kalden
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 13 april 2007
met kenmerk Awb 07/12943

Inzake:

met IND-kenmerk 9806.01.2017
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.C. Heijnneman
advocaat te Goes

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. Y. Kalden
073-888 3031

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem, van 13 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 07/12943 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 23 maart 2007 ongegrond heeft verklaard. Het hoger beroepsschrift is voorwaardelijk in die zin dat het als niet ingediend kan worden beschouwd als verweerder zijnerzijds niet tegen de uitspraak opkomt.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 19 maart 2007 heeft verweerder ten derde male een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 26, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 23 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het door verweerder ingestelde beroep ongegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 De voorzieningenrechter overweegt in rechtsoverweging 11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak ten onrechte:

" (...) Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt, nu terzake deze bepaling nog geen vaste jurisprudentie is gevormd, niet uit te sluiten dat er sprake is van een uitbreiding ten opzichte van de grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000, waaraan is getoetst in het eerdere besluit van verweerder. (...) "

4 Toelichting op de grief

- 4.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat artikel 15c van de Richtlijn 2004/83/EG materieel geen wijziging brengt in de toelatingsgronden voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zoals die thans in de Vw 2000 zijn neergelegd. Reeds hierom is geen sprake van een voor - thans - verweerder relevante wijziging van het recht. Dat zal hierna worden toegelicht.
- 4.2 De implementatietermijn van de Richtlijn 2004/83/EG (hierna ook: de richtlijn) verstreek op 10 oktober 2006. De richtlijn is in Nederland nog niet geïmplementeerd. Het wetsvoorstel tot wijziging van de Vw 2000 ter implementatie van de richtlijn is bij koninklijke boodschap van 3 januari 2007 aangeboden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Bij brief van 16 februari 2007 heeft de Minister van Justitie met het oog op de behandeling van dit wetsvoorstel het ontwerpbesluit tot - onder meer - wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 ter implementatie van de richtlijn aan de Voorzitter van de Tweede Kamer gezonden.
- 4.3 Dat de richtlijn nog niet is geïmplementeerd neemt niet weg dat ook de huidige wet- en regelgeving voldoet aan de minimumnormen die de

richtlijn voor internationale bescherming van individuen formuleert. Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, valt in het bijzonder ook artikel 15 onder c van de Richtlijn onder de reikwijdte van het huidige artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

- 4.4 De preambule van de richtlijn verwijst onder meer naar de conclusies van Tampere. In deze conclusies heeft de Europese Raad de noodzaak van een gemeenschappelijk asiel- en immigratiebeleid benadrukt. Doel was, aldus deze conclusies, een open en veiliger Europese Unie, die volledig voldoet aan de verplichtingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève en andere relevante instrumenten betreffende de mensenrechten, en die in staat is op basis van solidariteit humanitaire noden te lenigen (onderdeel 4). Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel diende onder meer te voorzien in op elkaar afgestemde regels inzake de toekenning en de inhoud van de vluchtelingenstatus. Het stelsel moest daarnaast worden aangevuld met maatregelen inzake subsidiaire vormen van bescherming die eenieder die een dergelijke bescherming behoeft, een passende status verlenen (onderdeel 14). De Europese Raad drong er voorts op aan te streven naar overeenstemming over tijdelijke bescherming van ontheemden op basis van solidariteit tussen lidstaten. Overwogen werd om enige vorm van reservemiddelen ter beschikking te stellen voor tijdelijke bescherming bij massale instroom van vluchtelingen (onderdeel 16). De strekking van de conclusies was dat de bestaande refoulement-verboden moesten worden *gehandhaafd*.

Met de Richtlijn 2003/84/EG is vorm gegeven aan als eerste genoemde doelstelling van de conclusies van Tampere. Met de Richtlijn 2001/55/EG van 20 juli 2001, waarin – kort weergegeven – minimumnormen zijn neergelegd voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, was eerder al voldaan aan de tweede doelstelling op het gebied van het asiel- en immigratiebeleid.

- 4.5 Naar Nederlands recht is de verblijfsvergunning voor een verdragsvluchteling geregeld in artikel 29, eerste lid, onder a, Vw 2000 en de subsidiaire bescherming als bedoeld in de richtlijn geregeld in het eerste lid van deze bepaling onder b. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is uit een oogpunt van rechtszekerheid in het ontwerp-Vreemdelingenbesluit een bepaling opgenomen over het toepassingsbereik van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 in relatie tot artikel 15 van de richtlijn.

De tekst van het hiertoe voorgestelde artikel 3.105d luidt:

"Onder foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, van de Wet, wordt mede verstaan:
a. doodstraf of executie;
b. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

De regering ziet dit als verduidelijking van een bestaande toelatingsgrond en niet als een wijziging daarvan. Dat standpunt is gebaseerd op de betekenis van artikel 29 onder b van de wet en de richtlijn zelf.

- 4.6 In de memorie van toelichting bij het huidige artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000, is opgemerkt dat deze bepaling een omschrijving bevat wanneer

tot verlening van een verblijfsvergunning wordt overgegaan indien de terugkeer van de vreemdeling in strijd zou komen met verplichtingen uit internationale verdragen op het gebied van de rechten van de mens waaronder artikel 3 van het EVRM, artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing en artikel 7 van het IVBPR.

De richtlijn geeft een invulling van het verbod van refoulement zoals dat in diverse internationale verdragen als bindend voor de lidstaten is neergelegd.

In deze zin ook artikel 21 lid 1 van de richtlijn: "De lidstaten eerbiedigen het beginsel van non-refoulement met inachtneming van hun internationale verplichtingen.". Vergelijk ook de strekking van de conclusies van Tampere, zie hiervoor, onder 4.4.

In deze zin ook de onderdelen 24 en 25 van de preambule, waarin is overwogen dat de regels ter zake de subsidiaire bescherming die in het Verdrag van Genève vastgelegde regeling ter bescherming van vluchtelingen aanvullen en de criteria hiervoor in overeenstemming dienen te zijn met internationale verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van instrumenten op het gebied van de mensenrechten en met de bestaande praktijken in de lidstaten. Onder "bestaande praktijken" begrijpt de Staatssecretaris bestaande praktijken ten aanzien van deze instrumenten.

Deze invulling sluit aan bij de bescherming die in het Nederlandse recht via artikel 29, eerste lid, onder (a en) b, Vw 2000, wordt geboden.

- 4.7 Artikel 15 onder c van de richtlijn (in verbinding met artikel 2 onder e) beoogt niet meer (en niet minder) te zijn dan een invulling van artikel 3 EVRM zoals deze volgt uit de rechtspraak van het EHRM. Dit blijkt ook uit de voorbereidende stukken voor deze richtlijn. In een "Presidency Note" van 25 september 2002 wordt over (de tekst op dat moment van) onderdeel c van artikel 15 van de richtlijn onder meer opgemerkt:

"Sub-paragraph (c) describes a situation where a civilian faces a serious threat to his life or physical integrity in a country involved in an armed conflict, be it international or internal.

Sub-paragraphs (a) and (b) would in all cases appear to cover applicants facing a serious threat to life or physical integrity. However, threats arising in situations of indiscriminate violence, would not be covered since such situations can not be described as treatment or punishment or suffering the death penalty.

Hence a separate subparagraph has been drafted in order to include this situation. This would simultaneously be in line with the jurisprudence of the ECtHR relating to Article 3 of ECHR, namely as was indicated in V versus UK

(Vilvarajah versus UK 13164/87 of 30 October 1991. In this case the Court stated that it would not exclude the possibility of applying the principle of non-refoulement in a situation where a country would seek to expel an individual to a country where a high level of insecurity prevailed.).

that an expulsion as such to a situation with a high level of danger and insecurity/indiscriminate violence could be considered an inhuman or degrading treatment."

Uit deze passage blijkt duidelijk dat is beoogd de bestaande rechtspraak van het EHRM ten aanzien van artikel 3 EVRM te codificeren.

Dat onderdeel c niet meer beoogt te behelzen dan een codificatie van de rechtspraak van het EHRM in het kader van artikel 3 EVRM blijkt ook uit de toelichting op het oorspronkelijke onderdeel d van artikel 15, welk onderdeel de eindstreep niet heeft gehaald. Dat onderdeel behelsde andere mensenrechtenschendingen dan die vielen onder de reikwijdte van artikel 3 EVRM (en art. 1 van het zesde protocol bij het EVRM):

"The intention of sub-paragraph (d) is to create a definition of subsidiary protection, which will be able to take into account other violations of human rights than the ones deriving from Article 3 of the ECHR and Article 1 of the 6th Protocol to the ECHR. (...)".

- 4.8 Ter illustratie kan in dit verband verder nog worden gewezen op het commentaar van verschillende landen op concepten voor de richtlijn. Bij een van die concepten verzochten diverse lidstaten bij de formulering van een definitie van de persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt de terminologie van het EHRM te gebruiken. Elders merken enkele lidstaten op dat het er bij de definitie om ging te vermijden dat verschillende hoven of instanties, zoals het EHRM of het Comité tegen foltering, in vergelijkbare gevallen uiteenlopende uitspraken doen.
- 4.9 Deze opvatting over artikel 15c van de richtlijn lijkt overigens ook te worden voorgestaan door de Immigratiedienst van het Verenigd Koninkrijk. In een tweetal stukken over "Humanitarian Protection" is achtereenvolgens te lezen:

"The main effect of this provision is to clarify the scope of existing European caselaw on article 3 of the ECHR. Although a situation of international or internal armed conflict does not, in itself, give rise to a claim for protection, it can provide the basis for such a claim where applicants can show that they are individually at risk."

en:

"Applicants cannot rely on the assertion that this ground is met simply because in the country of return there is an international or internal armed conflict where there is indiscriminate violence.

The examination of the threatened return (enforced or voluntary) must focus on its foreseeable consequences, taking into account the personal circumstances of the applicant (HJ v United Kingdom (1991) 14 EHRR) and the risk posed must be specific to the individual. A general situation of violence in the receiving state is not sufficient (HLR v France (1997) 26 E.H.R.R. 29). (..)

This is a narrow category. Humanitarian Protection is only likely to be granted on this basis in exceptional circumstances."

- 4.10 Anders dan de voorzieningenrechter (impliciet) heeft overwogen, heeft artikel 15 onder c van de richtlijn derhalve geen zelfstandige betekenis, buiten artikel 3 EVRM om. Daarmee wordt artikel 15c bestreken door het huidige artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000. Op zichzelf is implementatie van dit onderdeel van de richtlijn om uitsluitend inhoudelijke redenen daarom in feite niet nodig.

- 4.11 De voorzieningenrechter heeft miskend dat, indien zich een situatie als bedoeld in artikel 2 onder e, gelezen in samenhang met artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn zou hebben voorgedaan, verweerder in zijn eerste asielprocedure in aanmerking zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning op de b-grond van artikel 29 Vw 2000.
- 4.12 Gelet op het voorgaande is van een voor verweerder relevante wijziging van het recht reeds hierom geen sprake. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.
5. **Conclusie**

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep.

's-Hertogenbosch, 20 april 2007

Gemachtigde

mr. Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073-888 3031
telefax 073-888 3086